Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2023-0144

(mr. C.P. Bleeker, voorzitter, A.H.J. Alfrink, prof. mr. drs. M.L. Hendrikse, leden en mr. C.I.S. Dankelman, secretaris)

Datum uitspraak	20 februari 2023
Klacht van	De consument
Tegen	ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering toegewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Samenvatting

BKR-registratie. Belangenafweging. De consument is van mening dat zijn belang bij verwijdering van de coderingen zwaarder moet wegen dan het belang van de bank bij handhaving daarvan. Handhaving van de registratie acht de commissie in dit geval niet gerechtvaardigd, gelet op de wijze waarop de betalingsproblemen zijn ontstaan, het volledig aflossen van de restschuld bij de hypotheekverstrekker en de schuld bij de bank en de huidige (financieel) stabiele situatie van de consument. De vordering van de consument wordt toegewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 9 februari 2023. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met zijn partner, mevrouw [naam 1]. Namens de bank was aanwezig mevrouw mr. [naam 2], Centre of Expertise BKR.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument hield bij de bank een betaalrekening aan waarop een ongeoorloofde roodstand is ontstaan.

De bank heeft vervolgens op 10 januari 2013 na het versturen van een zogenoemde vooraankondiging aan het haar bekende adres van de consument een achterstandscode A in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van Stichting Bureau Krediet Registratie (Stichting BKR) laten registreren.

2.2 De consument had daarnaast samen met zijn toenmalige partner een hypothecaire geldlening bij een andere kredietverstrekker (hypotheekverstrekker). In 2012 zijn de consument en zijn toenmalige partner uit elkaar gegaan. De toenmalige partner is met hun kind blijven wonen in de woning waarvoor de lening was afgesloten en de consument is tijdelijk bij zijn ouders ingetrokken.

2.3 De consument en zijn toenmalige partner hebben de woning moeten verkopen. Door de verkoop is er een restschuld ontstaan van ruim € 62.500,- waarvoor de consument en zijn toenmalige partner hoofdelijk aansprakelijk waren.

2.4 Vanwege het uitblijven van betalingen heeft de bank de vordering opgeëist. Dit heeft zij in het CKI laten registreren door plaatsing van bijzonderheidscode 2 per 5 november 2014. De bank heeft vervolgens de incasso van de vordering aan haar incassopartner overgedragen. De bank heeft op 8 januari 2015 de bijzonderheidscode 3 (afboeking van meer dan € 250,-) in het CKI laten plaatsen. Medio 2015 heeft de incassopartner van de bank een deurwaarder ingeschakeld en heeft zij de consument gedagvaard. De vordering van de bank bedroeg op dat moment € 11.398,90. De deurwaarder heeft te kennen gegeven dat uit executiemaatregelen is gebleken dat de consument geen verhaal biedt.

2.5 Eind 2016 heeft de consument met de incassopartner van de bank een betalingsregeling afgesproken die in de daaropvolgende jaren op initiatief van de consument is aangepast rekening houdend met zijn financiële mogelijkheden. Op 17 november 2021 heeft de consument de vordering voldaan en per die datum heeft de bank de werkelijke einddatum laten toevoegen aan de registratie in het CKI.

2.6 Nadat de bank het verzoek van de consument om de negatieve coderingen te verwijderen afwees, heeft de consument zijn klacht daarover bij Kifid ingediend.

2.7 De bank heeft gedurende deze procedure de bijzonderheidscode 3 laten verwijderen.

De klacht en vordering

2.8 De consument maakt bezwaar tegen de achterstandscode en de bijzonderheidscode 2 en vordert verwijdering daarvan. De consument heeft daartoe de volgende argumenten aangevoerd.

2.9 De consument heeft een zwaarwegend belang bij verwijdering van de coderingen. De consument wil graag een hypothecaire geldlening afsluiten voor de aankoop van een nieuwe woning. Zijn financiële situatie is op orde maar alleen vanwege de negatieve registratie in het CKI lukt dit niet. Hij woont met zijn partner in haar koopwoning waar zij samen met haar ex-partner heeft gewoond. Hij wil graag samen met zijn huidige partner opnieuw beginnen.

2.10 De achterstanden zijn ontstaan na beëindiging van de relatie. De consument had de afspraak gemaakt dat de ex-partner en hun kind samen in de woning zouden blijven en de consument de helft van de maandlasten zou overboeken naar de betaalrekening van de ex-partner. De ex-partner heeft niet voldaan aan de maandelijkse verplichtingen waardoor achterstanden zijn ontstaan. Zij had destijds geen werk. Na tien maanden kwam de consument hierachter. Vervolgens heeft de hypotheekverstrekker beslag gelegd op onder andere het loon en de betaalrekeningen van zowel de consument als ex-partner. De woning is uiteindelijk verkocht door de hypotheekverstrekker met een (rest)schuld ten gevolge. De consument heeft aangevoerd door de restschuld niet meer aan zijn verplichting richting de bank te kunnen voldoen en advies te hebben gevraagd bij de deurwaarder van de hypotheekverstrekker. Deze heeft hem geadviseerd om te wachten totdat een door de bank ingeschakelde deurwaarder contact met hem opnam.

2.11 Verder is van belang dat de consument de correspondentie van de bank over de achterstand niet heeft ontvangen. Dit komt doordat hij in augustus 2012 verhuisd is en geen adreswijziging naar de bank gestuurd heeft. Vanwege de scheiding is hij dit vergeten, wat hij betreurt.

2.12 Op het moment dat zijn financiële situatie het toeliet, heeft de consument contact opgenomen met de deurwaarder van de bank en een betalingsafspraak gemaakt van € 100,- per maand. Dit bedrag ging af van zijn leefgeld (het bedrag dat overbleef na het loonbeslag). De consument heeft de restschuld eigenhandig voldaan in augustus 2020 en nadien is hij een hoger bedrag gaan betalen aan de bank.

2.13 Ter onderbouwing van zijn standpunt dat zijn financiële situatie in orde is en hij geen financieel risicogeval is, heeft de consument naar voren gebracht dat zowel hij als zijn partner een vast dienstverband hebben. Daarbij heeft de consument aangevoerd alles op alles te hebben gezet om de vorderingen van de bank en de hypotheekverstrekker te voldoen, de betalingsregelingen altijd te hebben nageleefd en op het moment dat hij meer kon voldoen dit op eigen initiatief ook heeft gedaan. De consument en zijn huidige partner voldoen altijd aan hun betalingsverplichtingen en gaan verstandig om met hun financiële middelen.

2.14 De hypotheekverstrekker heeft het verzoek van de consument tot verwijdering van de door de hypotheekverstrekker geplaatste registratie van een achterstandscode en bijzonderheidscode 2 wel gehonoreerd. Het is de consument niet duidelijk waarom de bank niet wil meewerken.

Het verweer

2.15 De bank heeft verweer gevoerd en stelt dat sprake is van terechte geplaatste coderingen. Verder heeft zij aangevoerd dat de belangen van de financiële sector bij behoud van de coderingen prevaleren boven het belang van de consument bij verwijdering. De bank heeft deze stelling als volgt onderbouwd:

- Het belang van de registratie in het CKI is tweeledig. Ten eerste wordt de consument daarmee beschermd tegen overkreditering. Ten tweede levert de kredietregistratie voor kredietverstrekkers een bijdrage aan het beperken van de financiële risico's bij kredietverlening en aan het voorkomen en bestrijden van misbruik en fraude.
- Er is geen sprake van verminderde verwijtbaarheid. De gebeurtenissen liggen in de risicosfeer van de consument en op hem rustte de verplichting om de bank te laten weten waar hij zich bevond;
- Het enkel hebben van een wens om een woning te kopen en/of te bouwen is niet voldoende om af te zien van de verplichte registratie;
- De vordering is in 2012 ontstaan en het heeft negen jaar geduurd voordat deze is voldaan. Op 13 januari 2014 heeft de bank telefonisch contact gehad met de consument. Tijdens dat gesprek heeft de consument aangegeven niet in staat te zijn om de roodstand te voldoen, onder andere door beslag op zijn inkomen maar zich ook niet gehouden te achten tot het voldoen van de roodstand omdat deze door de ex-partner zou zijn veroorzaakt. Daarna is het een tijd stil gebleven en heeft zij besloten om de vordering over te dragen aan Vesting Finance, haar incassopartner. Vesting Finance heeft veel inspanningen verricht om te komen tot een minnelijke oplossing. De consument heeft de vordering in november 2021 voldaan en de bewaartermijn is pas één jaar geleden ingegaan;
- De bewaartermijn van vijf jaar dient om herhaling tegen te gaan. Dit is een redelijke termijn die in principe niet moeten worden verkort.

3. De beoordeling

3.1 De commissie merkt in algemene zin op dat partijen het erover eens zijn dat de achterstandscode en bijzonderheidscode 2 technisch juist zijn zoals ook is gebleken uit de door de bank ter zake ingestuurde brieven waaronder de vooraankondiging. De commissie staat daardoor voor de vraag of de belangenafweging die de bank heeft gemaakt terecht is.

3.2 Het verzoek van de consument om verwijdering van de registraties moet worden beoordeeld op grond van de bepalingen van de Algemene verordening gegevens-bescherming (hierna: AVG).[1] De commissie neemt daarbij het volgende als uitgangspunt.

3.3 De BKR-registratie houdt op grond van artikel 4 lid 1 en 2 AVG een verwerking van de persoonsgegevens van de consument in. De bank is in dit kader verwerkings-verantwoordelijke. Artikel 6 lid 1 AVG bepaalt dat verwerking van persoonsgegevens alleen is toegestaan als ten minste aan één van de in dat artikel genoemde voorwaarden is voldaan. De rechtmatigheid van de BKR-registratie berust op de grondslag die is genoemd in artikel 6 lid 1 sub f AVG. Daarin is bepaald dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is wanneer deze noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke (de bank) of van een derde, behalve wanneer – kort gezegd – de privacybelangen van de betrokkene (de consument) zwaarder wegen dan die belangen.

3.4 Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de betrokkene te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens. De verwerkings-verantwoordelijke moet de verwerking van de persoonsgegevens dan staken, tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene. Het is dus aan de verwerkingsverantwoordelijke om aan te tonen dat zijn dwingende gerechtvaardigde belangen zwaarder wegen dan de belangen of de grondrechten en fundamentele vrijheden van de betrokkene. Als het bezwaar van de betrokkene op grond van artikel 21 lid 1 AVG slaagt, dan heeft de betrokkene het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist.[2]

3.5 Er zal dus een belangenafweging moeten plaatsvinden op basis van artikel 21 lid 1 AVG, tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de BKR-registraties en anderzijds de belangen van de consument bij verwijdering daarvan.

Belangenafweging

3.6 De consument voert aan dat hij graag een punt wil zetten achter een vervelende periode in zijn leven en met zijn partner een financiering wil afsluiten voor de aankoop van een woning waarin ze samen een nieuwe start kunnen maken. Dit lukt niet door de negatieve registratie in het CKI.

[1] De relevante bepalingen uit de AVG staan in de bijlage bij deze uitspraak.
[2] Hoge Raad 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814.

De bank voert aan dat het willen financieren van een woning alleen onvoldoende reden is om de belangenafweging in het voordeel van de consument uit te laten vallen. Daarnaast voert de bank aan dat het belang van instandhouding van de registratie met bijbehorende coderingen gelegen is in de doelstellingen van het CKI, namelijk de bescherming tegen overkreditering en het beperken van financiële risico's bij andere kredietaanbieders waarvan de nadere onderbouwing is opgenomen onder 2.16.

3.7 Hoewel financiering van een woning op zich niet hoeft te leiden tot een belangenafweging in het voordeel van de consument, de consument in contact had moeten blijven met de bank, er sprake is geweest van een langdurige betalingsachterstand en een bewaartermijn van vijf jaar op zichzelf proportioneel is, ziet de commissie in dit specifieke geval bijzondere omstandigheden die maken dat de belangenafweging in het voordeel van de consument moet uitvallen.

3.8 Voorop staat dat voor de commissie voldoende is komen vast te staan dat de financiële situatie van de consument zodanig is dat hij geen bescherming nodig heeft. De consument heeft zijn financiële situatie met stukken onderbouwd en hij heeft vanaf 2014 tot eind 2021 hard gewerkt om uit de schuldensituatie te komen waar hij in zat na de scheiding. De consument heeft in die periode een bedrag van ruim € 75.000,- weten terug te betalen. Hij heeft zijn verantwoordelijkheid genomen toen hij door de hypotheekverstrekker tot betaling werd aangesproken en is op het moment dat het hem financieel lukte ook een betalingsregeling aangegaan met de bank. De consument heeft door het loonbeslag en de betalingsafspraak met de bank lange tijd onder bijstandsniveau geleefd. Daarbij heeft de consument zich altijd aan de betalingsafspraak gehouden en heeft hij het maandbedrag verhoogd zodra het loonbeslag opgeheven was. Dit terwijl zijn toenmalige partner uiteindelijk (bijna) niet heeft bijgedragen aan het voldoen van de vorderingen. Gesteld noch gebleken is dat de consument vanaf de scheiding nog andere (problematische) schulden heeft gehad of gemaakt. De consument heeft hiermee verantwoordelijkheid getoond en daarnaar gehandeld. De consument had zijn adreswijziging kenbaar moeten maken en moeten reageren op de berichten van de bank en haar incassopartner. Deze omstandigheden zorgen echter op zichzelf er niet voor dat de consument als een gevaar voor de financiële wereld kan worden gezien. Hierbij neemt de commissie in ogenschouw dat de consument in een vervelende scheiding verwikkeld zat en ten tijde van het ontstaan van de achterstand in de veronderstelling verkeerde aan zijn verplichtingen te hebben voldaan. Hiernaast is de commissie van oordeel dat er geen aanwijzingen zijn dat de kredietverstrekkers inzage behoeven in de betaalhistorie van de consument. De kans op nieuwe schulden lijkt klein. Tot slot merkt de commissie op dat de consument een moeilijke periode heeft doorgemaakt en de commissie erkent het belang van de consument om deze periode na negen jaar achter zich te laten.

3.9 Alles overziend is, anders dan de bank heeft aangevoerd, geen sprake van een dusdanig kredietrisico dat kredietverstrekkers daartegen moeten worden beschermd, noch behoeft de consument te worden beschermd tegen overkreditering. Anders dan de bank meent, kan er in dit geval niet worden gezegd dat de belangen van maatschappelijk verantwoorde dienstverlening op financieel gebied prevaleren boven het belang van de consument, ondanks dat de bewaartermijn nog geen anderhalf jaar geleden is aangevangen.

Conclusie

3.10 De commissie komt tot de conclusie dat het door de bank gestelde belang bij handhaving van de registratie niet zodanig zwaar weegt dat het dwingend gerechtvaardigd is dat deze registratie nog in het CKI zichtbaar blijft. De commissie acht het daarom nog langer voortduren van de achterstandscode en de bijzonderheidscodering 2 niet proportioneel. De commissie wijst het verzoek tot een vroegtijdige verwijdering van de coderingen dan ook toe.

4. De beslissing

De commissie beslist dat de bank de achterstandscode en de bijzonderheidscode 2 in het CKI van Stichting BKR op naam van de consument moet laten verwijderen, binnen twee weken nadat deze beslissing aan partijen is verstuurd.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 4

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1) „**persoonsgegevens**”: alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon („de betrokkene”); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;
2) „**verwerking**”: een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;

(…)

Artikel 5

1. Persoonsgegevens moeten:
   a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);
   b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);
   c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);
   d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid”);
   e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking”);

f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid").

2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht").

Artikel 6

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
   a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
   b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
   c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
   d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
   e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
   f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

   De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

(…)

Artikel 17

1. De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:
   a) de persoonsgegevens zijn niet langer nodig voor de doeleinden waarvoor zij zijn verzameld of anderszins verwerkt;

b) de betrokkene trekt de toestemming waarop de verwerking overeenkomstig artikel 6, lid 1, punt a), of artikel 9, lid 2, punt a), berust, in, en er is geen andere rechtsgrond voor de verwerking;
c) de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;
d) de persoonsgegevens zijn onrechtmatig verwerkt;
e) de persoonsgegevens moeten worden gewist om te voldoen aan een in het Unierecht of het lidstatelijke recht neergelegde wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
f) de persoonsgegevens zijn verzameld in verband met een aanbod van diensten van de informatiemaatschappij als bedoeld in artikel 8, lid 1.

(…)

Artikel 21

1. De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.